

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

<i>Autor práce:</i>	Bc. et Bc. Petra Jelínková
<i>Název:</i>	<i>Mezikulturní komunikace zprostředkovaná PR agenturou</i>
<i>Akademický rok:</i>	2015/2016
<i>Vedoucí diplomové práce:</i>	PhDr. Zuzana Jettmarová, M.Sc., Ph.D.
<i>Oponent:</i>	PhDr. et Bc. Tomáš Svoboda, Ph.D.

Předložená diplomová práce Bc. Petry Jelínkové je sondou do problematiky tvorby a řízení obsahu v oblasti PR komunikace v mezinárodním kontaktu, se zaměřením na překlad. Práce tak pokrývá téma, které je v ČR doposud spíše mizivě rozpracováno.

Diplomní práce je rozčleněna do šesti kapitol, nejprve nastiňuje teoretické zázemí (termíny a pojmy), popisuje specifika daného prostředí. Následuje empirická kapitola věnovaná translatologické analýze a je pak zakončena závěrem. Práce obsahuje dvě přílohy.

Přínosem práce je samotný fakt pojednání tohoto nového tématu; z toho pak vyplývá skutečnost, že práce má povahu určitého nástinu dané problematiky (jak diplomandka sama v práci uznává).

V **kapitole 3** jsou prezentovány pojmy z oblasti mezikulturní komunikace, pojmy marketingové komunikace. V druhém případě je zde zařazen též „Styl a textové typy materiálů využívaných v public relations“, což, domnívám se, je pasáž již spíše analytická (již obsahuje argumentační postupy, srovnávání různých stylů atd.), a proto by měla být zařazena jinam než do pojmového úvodu. Kapitola 3 však zároveň působí jako určitý sběr materiálu, uvedené pojmy nejsou dále pro účely práce zhodnoceny, kapitola postrádá dílčí shrnutí. Určité postuláty nejsou náležitě podloženy referencí/citací (str. 19).

Kapitola 4 představuje stěžejní část práce. Její součástí je i oddíl s grafickým znázorněním modelů komunikačního procesu. Při pozorném čtení zjišťujeme, že oddíl 4.3 (Proces zadání a zpracování překladu v PR agentuře) není plně v souladu s abstrakcí a modelováním obsaženým v oddílu 4.5 (Modely komunikačního procesu). Typy komunikace znázorněné ve formě modelů v oddílu 4.5 totiž zahrnují určité doplněné typy či podtypy komunikačních postupů/řetězců, které nejsou v části 4.3 zmíněny, ačkoli oddíl 4.5 má být podle autorky tvořen dedukcí z oddílu 4.3 („V následující kapitole [sic! – nejedná se o kapitolu, ale oddíl, tedy 4.5] se pokusíme zjištěné poznatky pro přehlednost shrnout v podobě graficky znázorněných modelů“, str. 43). Zmíněnými doplněnými komunikačními postupy/řetězci mám na mysli např. úroveň „Klient – regionální PR oddělení“ vs. „Klient – globální PR oddělení“, popřípadě zahrnutí zpětných překladů mediálních výstupů (tamtéž).

Metodologicky správné by v takovém případě bylo rozvíjet téma od obecného popisu procesu po jednotlivosti, popsat proces včetně náležité klasifikace podprocesů, a potom teprve přistoupit k modelování pomocí grafických znázornění.

Translatologická analýza v **kapitole 5** sleduje plausibilní metodologii, avšak její uplatnění není dostačující. Chybí např. vyjádření, zda posuny, k nimž v práci chybí stanovisko (výrazová shoda, substitute), se v překladech vyskytují, nebo nikoli, popřípadě by bylo vhodné uvést, co bylo důvodem vypuštění příslušného pojednání. Velmi závažný je fakt, že se nedozvídáme údaje o relevanci či frekvenci jevů. Příkladů je neúměrně malé množství.

Co do rozsahu je práce poněkud stručná. Obsahuje tři strany (25, 47, 49) potištěné jen dvěma řádky textu, což vzbuzuje podezření ze snahy o optické rozšiřování práce. Obsahuje několik případů citátů, které zabírají téměř polovinu strany (str. 19, 20, 21).

Po technické stránce hodnotím kladně grafické objekty. Na druhou stranu diplomová práce obsahuje četné překlepy či gramatické chyby (v práci vyznačeno průběžně).

Již jen okrajovou záležitostí zůstává zjištění, že diplomandka nezmiňuje detailnější postupy v rámci procesu, například využití IT, zejména pak problematiku nástrojů CAT (které by v některých popisovaných případech měly kvůli předávání textů k překladu, které jsou v různém stádiu rozpracovanosti, své opodstatnění). Taktéž se sice zmiňuje o vnitřních směrnících (resp. jejich absenci), které by určovaly pravidla pro outsourcing překladů či kvalitativní kritéria a požadavky kladené na překlad, tento aspekt však již dále nerozvádí a nezamýšlí se nad problematikou např. stylistické příručky či právě příručky stanovující pracovní postup (workflow) v rámci celého řetězce tvorby obsahu. Neuvedení takových úvah je o to závažnější, že pro procesualitu tvorby obsahu v rámci korporátní sféry jsou takové aspekty velmi podstatné, ne-li klíčové.

Práci doporučuji k přepracování v závislosti na obhajobě

V Praze dne úterý, 8. září 2015

Tomáš Svoboda